

[Hartvig Frisch.]

været farligere for Grundlovssagens Løsning, om Tabene havde ligget andre Steder. Den Slutning drager jeg bl. a. af den Kendsgerning, at jeg mellem Dynger af jublende, hoverende, døds klokkeklemtende Pressekommentarer til vor Tilbagegang ikke har fundet en eneste, som derudfra har næret Tvivl om Grundlovssagens Gennemførelse. Det ved enhver, der har mindste Forstand paa dansk Politik, at den Urt, der skal læge vor mindre Flænge, findes ikke i Landstingets Apotek, og om de 45 000, som man har anslaaet Tallet til paa de Vælgere, der holdt sig fra at stemme ved dette Valg, gætter jeg, at det heller ikke er 45 000, som er Tilhængere af den bestaaende Ordning med Folketing og Landsting.

Den Vanskelighed, der nu kan være tilbage for Løsningen af denne store Sag, stammer udelukkende fra 45 pCt.-Regelens enestaaende Begunstigelse af Dovenskaben, for at sige det rent ud. Havde Regelen været formuleret, som den nye Grundlovs Folkeafstemningsregel er, hvorefter der til at kuldaste en Rigsdagsafgørelse kræves et Minimum af Nejstemmer, vilde der overhovedet ikke have været mere at tale om, for saa skulde jo de ærede Medlemmer Hr. Brorsen og Hr. Krag Arm i Arm med den faldne Hr. Pürschel nu ud og samle alle de Sofavælgere, som der skrives om i Venstrepressen, og som den praler af, nemlig til Kamp for Bevarelsen af Landstinget. Ja, til Bevarelse af Landstinget hører ogsaa Bevarelsen af det indirekte Valg, som jo har sat saa smukke Blomster baade med og uden Lodtrækningsnumre. Vi Socialdemokrater kan jo ikke beklage os hverken over Lykkenumrene eller over Mandatet i Roskilde, men hvad mener egentlig Forkæmperne for borgerligt Samarbejde om den Valgmaade, der giver Venstre Mulighed for at faa konservative Stemmer paa Bornholm og saa løbe fra Betalingen i Roskilde? Mon det ikke nu er paa Tide at gøre Ende paa disse Handler ved Gennemførelsen af det foreliggende Grundlovsforslag, hvor hvert Parti staar alene over for Landets Vælgere? Der er da ogsaa Tegn i Sol og Maane, i hvert Fald i „Lolland-Falsters Folketidende“, paa, at selv Venstre er ved at forsones sig med Tanken om den nye Forfatning. Efter at Partiet Venstre havde vraget det ansete

Medlem af Landstinget Hr. Jensen-Stevns, anbefalede Bladet meget indtrængende ham til fornyet Valg; som Bladet skrev: hvis den nye Grundlov vedtages, og Venstre da skal vælge Medlemmer til det nye Rigs-ting. Læsere af „Lolland-Falsters Folketidende“ vil dog formentlig deraf drage den Slutning, at det alligevel gælder om at komme op af Sofaen, i hvert Fald for Hr. Jensen-Stevns's Skyld, og stemme for den nye Forfatning.

Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale naturligvis ikke blot dette Ting, men det danske Folk at gennemføre Grundlovsforslaget, som det nu foreligger, nemlig i den Skikkelse, hvori det endeligt vedtoges i dette Ting den 11. Marts 1939. Jeg skal ikke indlade mig paa en lang Tale om Forslaget, som jo i Kraft af Grundlovens Bestemmelser ikke kan ændres, men kun besvares med et Ja eller et Nej. En lang Tale vilde jo ogsaa kun blive Gentagelser. Men jeg ønsker at pege paa ganske enkelte Spørgsmaal, der enten har været mest fremme ved Op-løsningsvalget, eller som Tiden paa anden Maade har gjort aktuelle.

Det første knytter sig til §§ 29—33, der omhandler Delingen af Rigsdagen i Folketing og Rigsting. Denne Deling af Den Forenede Rigsdag med Henblik paa det saglige Lovgivningsarbejde har naturligvis været stærkt fremdraget af Modstanderne i Valgkampen. Men det forekommer mig ikke, at det giver megen Vægt i Indvendingerne mod denne Rest af Tokammerbehandling, at de samme Modstandere af den nye Forfatning er parate til ved deres Modstand og ved deres Passivitet at fremkalde Bevarelsen af det nuværende Landsting, med andre Ord af Tokammersystemet.

Over for Kritikken mod Rigslisterne, som jo ogsaa har været fremme og er blevet luftet under Valget, vil jeg gerne understrege det ofte gentagne Synspunkt, at man bør drage særligt kvalificerede med ind i Lovgivningsarbejdet. Naar man ser paa dette Spørgsmaal fra et Synspunkt vedrørende hele den danske Forfatnings Udvikling, er det interessant at se, at lige fra den allerførste Grundlov har man tumlet med den Tanke at gøre en saadan Inddragning af særligt kvalificerede i Lovgivningsarbejdet mulig. Ved Junigrundloven søgte man